

Bent u een Kerkaanbidder?

Paul Proctor, 11-8-2009, NewsWithViews.com

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Een volgende "Leadership Summit" is gekomen en gegaan in de Willow Creek Community Church in South Barrington, Illinois - een jaarlijkse conferentie voor leiders, geleid door hun senior pastor en voorzitter van de raad van bestuur, Bill Hybels. Naar verluid trok dit meer dan 6000 aanwezigen, en nog eens 60.000 die naar een live-uitzending keken van de gebeurtenis. Zij houden deze jaarlijkse samenkomsten al dertien jaar.

Bill Hybels

In een recent *Christian Post* artikel onthulde Hybels nog maar eens de humanistische natuur van de schandelijke zoeker-vriendelijke kerkgroebeweging, door volgende vraag te stellen:

"Geloven wij nog steeds dat de lokale kerk de hoop is van de wereld?"

Ziet u, veel christenen kunnen daar naar kijken en zich niet realiseren dat zij onderworpen worden aan een dialectische vraag, ontworpen om hun geestelijke prioriteiten uit te schakelen en hen aan boord te krijgen van een alternatieve agenda. Dat is wat opgeleide facilitators doen onder de radar in veel kerken vandaag.

Maar ik wil u vragen: Is het daar waar *uw* hoop ligt - in de plaatselijke kerk?

Gelooft u dat uw kerk de wereld kan redden?

Heeft ze *u* gered?

Er zijn vandaag veel misleide christenen die een misplaatst geloof en misplaatste hoop stellen in hun kerk. Dit maakt hen tot gemakkelijke doelwitten voor kerkgroei-adviseurs die maar al te goed weten hoe in te spelen op de ego's, ambities en onzekerheden van zowel leken als bestuur die wensen dat hun kerk groter en beter is dan die andere in de streek.

Wanneer wij het "succes" van anderen begeren, maken we onszelf kwetsbaar voor gladsprekende opportunisten die graag, op uitnodiging, onze zwakheden en tekortkomingen tegemoet komen en ze exploiteren. Het gevolg daarvan is dat we eindigen in afhankelijkheid aan hun programma's, technieken, strategieën en rapporten, in plaats van aan God en Zijn Woord.

Maar de Kerk kan niet redden.

De Kerk, dat zijn de *geredden*.

Kan uw plaatselijke kerk doen wat de Heer Jezus deed aan het kruis, en zit zij aan de rechterhand van de Vader om daar voorspraak te doen voor u en mij?

Leest Johannes 3:16 zo: "Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren *Kerk* gegeven heeft, opdat ieder die in *Hen* gelooft niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft"?

Indien niet, waarom dan zouden u en ik onze hoop stellen in een lokale kerk - meer bijzonder in de gecompromitteerde, corrupte en afvallige kerk waarin velen zich vandaag bevinden? Als het u nog niet is opgevallen: meer mensen verlaten de kerken dan dat zij er naartoe gaan. Dat zegt mij dat zij daar niet veel hoop meer vinden.

Met één simpele vraag trok Bill Hybels de aandacht van zijn publiek weg van Jezus Christus - de enige en echte hoop voor een verloren wereld - en plaatste die op een groep van louter stervelingen en noemde *hen* de "hoop van de wereld".

Zullen wij eer, heerlijkheid en lof aan de Bruidegom geven of aan de bruid?

Zullen wij de Goede Herder volgen of Zijn schapen?

Wil ik nu zeggen dat de plaatselijke kerk geen plaats is voor christenen?

Absoluut niet!¹

Zij zijn christenen! Of zij worden ten minste verondersteld dat te zijn.

Wat ik zeg is dat we ermee moeten ophouden onze hoop en ons geloof te stellen op mensen en hun zelfverheffende, zelfrechtvaardigende, zelfdienende organisaties en instituten; plaatselijk of elders. Het is tijd dat we beginnen met het lezen, leren, gehoorzamen en verkondigen van Gods Woord - alles ervan - in plaats van pittige slogans, sentimentele clichés, ijdele visies en dwaze strategieën van mensen.

Wij horen *eerst* Gods aangezicht te zoeken en pas *in de tweede plaats* nieuwe gezichten voor onze kerk. Het is niet zo dat het manueel vergroten van onze congregatie ergens God vergroot: dat is kerk-aanbidding, geen God-aanbidding! En als we onze kerk - mensgemaakt of niet - “de hoop van de wereld” noemen, dan zijn we afgodendienaars.

Jezus berispte religieuze leiders wegens het stellen van hun hoop op de Tempel.² Zijn wij dan minder schuldig vandaag voor het stellen van onze hoop in een religieus gebouw met haar bezoekers? Als dat geen humanisme is, dan weet ik niet wat het wel is.

Het verbaast me niet dat Hybels deze gedachte aanhangt. Hij is in de kerkbusiness. Hij is een zakenman en dit is zijn product.

Ook moet erop gewezen worden dat volgens *Christian Today*, de *Purpose Driven* pastor van Saddleback Church, Rick Warren, een boek aan het schrijven is met de titel: *The Hope of the World*.

Een toevalligheid?

Ik betwijfel dit.

De kerkgroebeweging, ziet u, aanbidt de tweekoppige god “RR” - “Resultaten & Relaties” - waarvoor niets in de weg mag staan, zelfs niet Gods Woord. Deze god werd voor het eerst gezien in de Hof van Eden.

De religie van Resultaten overreedt ons om, zoals Eva, te nemen en te eten van “de boom der kennis van goed en kwaad”, alhoewel God zei: “Gij zult niet”. Maar we doen het toch omdat we geloven dat het doel de middelen heiligt - we zijn ervan overtuigd dat het voor de “goede zaak” is.

Vandaag zijn veel facilitators, in leidende posities, de kerk geïnfiltreerd en zij overtuigen goedgevoelige en begerige christenen dat als zij vertrouwen op marketingprincipes en -rapporten, zij dan de Resultaten krijgen die zij zoeken - ongeacht of dat nu ja dan neen iets te maken heeft met het Woord of de Wil van God.

Wij noemen dat “pragmatisme”.

God noemt dat “zonde”.

De religie van Relaties leert ons, zoals Adam, “de stem vlijtig te gehoorzamen”³ van hen die wij eerder liefhebben dan Degene Die ons schiep - in het bijzonder ter wille van de “eenheid” - hoe gekunsteld en ongeoorloofd deze eenheid ook mag zijn. Zodus nemen we het empirische advies van welmenende vrienden, geliefden en metgezellen aan en behandelen het als gezaghebbend - in het bijzonder als het dat bevat wat wij graag horen - in plaats van te bidden, te wachten, en te leren uit het Woord, voor wijsheid en waarheid. Aan het eind hiervan is Gods Wil, op zijn best, gedegradeerd tot een van vele opinies van mensen.

Wij noemen dat “consensus”.

God noemt dat “zonde”.

¹ Hebreëen 10:25: “Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet verzuimen, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar opwekken en dat zoveel te meer als u de dag ziet naderen”.

² Zij dachten dat het tempelgebouw de garantie was voor Gods bescherming. Maar van die tempel werd niet de ene steen op de andere gelaten toen in 66-70 nC. Generaal Titus en zijn legers Jeruzalem belegerden.

³ Deuteronomium 15:5.

De *Christian Post* ging door met te zeggen dat Hybels “leiders aanmoedigde tot het heruitvinden van nieuwe strategieën die zouden dienen als zelf-aanvulling⁴”.

Met geen woord wordt gerept over waar hij dat in de Schrift vond.

Dit lijkt echter in niets op de 23ste Psalm, deze *oude strategie* die zegt: “Hij verkwikt mijn ziel” en “Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid, om Zijns Naams wil”.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ “self-replenishment”.